

A nevem Spenger Dávid és a Neumann János Egyetem Gazdaságtudományi karján tanulok nemzetközi gazdálkodás alapszakon. Jelenleg az ötödik féléveimet teljesítem. Ez a félév eltért a megszokottól. Már az egyetem elkezdése előtt hallottam az Erasmus programról és már akkor ki akartam próbálni ezt a lehetőséget. Úgy alakultak az események, hogy ez lesz a tökéletes félév erre a célra. Már csak választanom kellett az egyetem partnerintézményei közül egyet, ahol szívesen eltöltenék egy szemesztert. Még középiskolában részt vettem egy cserediák programon, ahol egy hetet töltöttem el Stuttgartban. Ezért nagyon örültem, amikor megláttam, hogy van lehetőség itt is tanulni. Az egyetem neve Duale Hochschule Baden-Württemberg Stuttgart. Ez egy duális egyetem, ahol a tanulók mindegyike duális képzésben vesz részt. A másik indok a német nyelv szeretete volt, mindig is közelebb állt hozzám, mint az angol. A jelentkezés leadása utána rengeteg üzenetváltás következett, mind a magyar, mind a német iskola koordinátoraival. Ez nem is meglepő, hiszen nem egy három napos kirándulásról volt szó. Két lehetőség közül választhattam: egyiknél csak angolul hallgathattam volna előadásokat, míg a másikonál angolul és németül is voltak órák. Az utóbbit választottam. Az órarend összeállítása viszonylag könnyedén ment, de végül csak a tárgyak felét teljesítettem a kinti tanulmányaim során. De a minimális 10 kredit így is meg lett. A 4 hónapnyi ügyintézés után végre elkezdődhetett az utazás. Szeptember 1-jén indultam el Stuttgart irányába autóval. 10 órányi vezetés után érkeztem meg, nagyon kimerítő volt. De pihenésre nem volt idő, hiszen a városban borfesztivál volt, ahol a részvétel kötelező. Erre a rendezvényre a buddy-m hívott el. A későbbiekben kifejtem a véleményemet a buddy programról is. Magáról a városról először is a felhős ég jut eszembe. Hiszen a 3 hónapnyi ott tartózkodásom során szerintem több volt a felhős nap, mint a napsütéses. De ez nem vette el a kedvem. Stuttgartban 600 ezer ember lakik, ezzel a hatodik legnagyobb város Németországban. München után talán az a legnagyobb gazdasági központja az országnak. Ami persze az árakon is érződik. Tisztaság, gondozottság, szervezettség ezzel a három szóval jellemezném leginkább az utcákat.

Az első tanítási nap a következő hétfő volt, amikor is először találkoztam az osztályommal, akik mindannyian németek voltak. Mivel a német rendszerben szerettem volna tanulni, így nem volt közös óráim a többi Erasmus-os hallgatóval. Pozitív csalódás volt megismerni az szaktársaimat, nagyon segítőkészek voltak és türelmesek. Az oktatók szintén ugyan ilyen attitűddel álltak hozzám. Betekintést nyerhettem a német oktatási rendszerbe. Őszintén elnyerte a tetszésemet. Sokkal gyakorlatiasabb, mint a mi rendszerünk. Rengeteg lehetőség volt idegennyelvet tanulni. Meg is próbálkoztam a spanyollal, de sajnos az órarendem miatt mindösszesen egy órán tudtam csak részt venni. A félév leforgása alatt öt darab powerpoint-os

prezentációt kellett előadnom, úgy, hogy csak négy tantárgyam volt. Úgy érzem ezekkel fejlődtem a legtöbbet, mind idegennyelv terén, mind pedig magabiztosság, kiállítás terén. Ezenkívül megemlíteném, hogy hiába laktam egyedül és hiába voltam mondhatni csak magamra utalva, soha nem éreztem magam egyedül, mivel az egyetem koordinátorai bármiben, bármikor segítettek. A lakóhelyemről is írnék pár mondatot. Egy úgynevezett Wohngemeinschaftban (lakóközösség) laktam. Igazából olyan, mint egy kollégium csak itt lakások vannak a blokkok helyett. Rajtam kívül 4 személy lakott a lakásban. Kettő kínai, egy indiai és egy ukrán fiú. Volt egy közös konyhánk és kettő közös fürdőszoba. Mindenkinek meg volt a saját szobája. Ez nagy előny volt. Teljesen meg voltam elégedve a szállással, a házmester is nagyon segítőkész volt. A szobatársaimmal jó kapcsolatot ápoltam, velük is csináltam egy-két dolgot közösen. Kiprobáltam több kínai, illetve indiai ételt is általuk. A nemzetiségünk nagyon különböző volt, de mi mégse voltunk annyira mások. Na de mi is az a buddy program? Minden Erasmuson résztvevő tanuló kap maga mellé egy segítőt, akitől bármiben segítséget lehet kérni a kint tartózkodás során. Általában ezek a buddy-k az adott egyetemen tanuló hallgatók. Az én segítőtmet Frederiknek hívták. Nagyon jó kapcsolat alakult ki közöttünk, de az első találkozásunk nem Németországon volt szeptemberben, hanem még júniusban Budapesten, ugyanis itt nyaralt én pedig meglátogattam. Eredetileg a Rajna vidékről származott, ami körülbelül 200 kilométer Stuttgarttól. Egy hétvégére meg is hívott magához. Együtt túráztunk az erdőben, a cél pedig a francia-német határon fekvő várrom volt. Ez után átmentünk Franciaországba Pfannkuchen-t enni, ami egy tradicionális francia étel, a német neve ellenére. Ezen a hétvégen kívül sok programot csináltunk együtt. Az első kettő hétben az iskola változatos programokat szervezett nekünk, amiken a buddy-kkal együtt vettünk részt. Falmászás, kvízest, hagyományos német étteremben egy ebéd, stuttgarti TV torony és a Mercedes-Benz Múzeum meglátogatása. Illetve októberben elvittek az Európa-Parkba is, ami Európa legnagyobb vidámparkja. Sok köszönet itt is az egyetemnek a programok szervezéséért és az anyagi támogatásért. A hétköznapjaim az órák látogatásával telt, de hétvégenként sem unatkoztam. Nagy előny volt, hogy ott volt az autóm. Így könnyedén tudtam utazni és nem volt vonathoz kötve. Ellátogattam Schaffhausenbe Svájcba a Rajna vízeséshez, Strasbourgba Franciaországba és Heidelbergbe is. Ezen kívül voltam Konstanzban is, ami a Bodén-tó partján fekszik a német-svájci határon. Ha éppen nem utazással telt a hétvége, akkor Stuttgartba volt valami program. Nyilván minden német városnak kötelező egy saját sörfesztivált rendeznie. Ez itt sem volt másképp. Októberben három héten keresztül folyt a Cannstatter-Wasen, ami Németország második legnagyobb sörfesztiválja a müncheni Oktoberfest után. Ide is az iskola biztosította a belépésünket és még egy liter ingyen sört is kaptunk emellé.

Az Erasmuson résztvevő többi tanulóval is sikerült jó kapcsolatot ápolni. A világ minden tájáról érkeztek hallgatók. Dél-Koreától kezdve Tajvanon át még Kanadából is. Sok mexikói is volt köztük. Persze a legtöbbször Európából jött. Nagyon érdekes volt a beszámolóik alapján megismerni a kultúrájukat és a szokásaikat. Olyan dolgokról hallottam, amik számomra elképzelhetetlenek, pedig nekik a mindennapi életük részét képezik.

Összegezve csak ajánlani tudom minden hallgatónak a részvételt ezen a programon. Megismerkedhettem egy másik kultúrával, rengeteget fejlődött, mind az angol, mind a német nyelvtudásom, sok érdekes embert ismertem meg, illetve leginkább önmagammal kerültem tisztába. Ez volt az első alkalom, hogy 2 hétnél több ideig maradjak távol. Önállóságra és függetlenségre nevel. Egy örökre szóló élmény, tapasztalat marad számomra ez a három hónap.

Várrom a francia-német határon

Buddy-m és én

Konstanz, Bodentó és a magyar csapat

Sörfesztivál

Strasbourg

Kvíz este pár buddy-val és Erasmusos diákkal

Az egész csapat